

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: Us II-158/2026-8

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja toga suda Eveline Čolović Tomić, predsjednice vijeća, Sanje Štefan i dr.sc. Sanje Otočan, članica vijeća, te više sudske savjetnice Ane Matacin, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja ČAZMATRANS PROMET d.o.o., Čazma, Novačića Milana 10, OIB: 96107776452, kojeg zastupa opunomoćenica Jasna Malkoč, odvjetnica iz Odvjetničkog društva Matijević, Jakirčević i Malkoč d.o.o., Zagreb, Zavrtnica 28, protiv tuženika Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave Republike Hrvatske, Zagreb, Ulica grada Vukovara 23/V, OIB: 95857869241, uz sudjelovanje zainteresiranih osoba: HŽ Putnički prijevoz d.o.o., Zagreb, Strojarska cesta 11, OIB: 80572192786 i VINCEK d.o.o., Jalkovec, Varaždinska ulica, Odvojak II. br. 2, OIB: 96055453244, koju zastupaju opunomoćenici, odvjetnici iz Odvjetničkog društva Petrić i partneri d.o.o., Varaždin, Anina ulica 2/III, radi javne nabave, na sjednici vijeća održanoj 20. kolovoza 2026.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja za poništavanje rješenja Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave Republike Hrvatske, KLASA: UP/II-034-02/26-01/211, URBROJ: 354-02/3-26-07 od 11. lipnja 2026.

II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova ovog upravnog spora.

III. Nalaže se tužitelju da u roku 60 dana od dana dostave ove presude zainteresiranoj osobi VINCEK d.o.o. nadoknadi troškove upravnog spora u iznosu od 1.250,00 €, dok se u preostalom dijelu zahtjev zainteresirane osobe odbija.

Obrazloženje

1. Osporenim rješenjem tuženika odbija se žalba tužitelja, te njegov zahtjev za naknadu troškova žalbenog postupka. Navedenim rješenjem odlučeno je o žalbi tužitelja izjavljenoj protiv odluke o odabiru, broj: UP-11-7-1/26 od 31. ožujka 2026., u otvorenom postupku javne nabave, broj objave: 2025/S F05-0003058, predmet nabave: usluga prijevoza putnika autobusima na relaciji između kolodvora Dugo Selo i kolodvora Koprivnica, naručitelja HŽ Putnički prijevoz d.d. (dalje u tekstu: Naručitelj),

kojom je, kao ekonomski najpovoljnija, odabrana ponuda ponuditelja VINCEK d.o.o., Varaždin, ovdje zainteresirane osobe (dalje u tekstu: Odabrani ponuditelj).

2. Tužitelj je protiv osporenog rješenja ustao s tužbom iz svih zakonom propisanih razloga. U tužbenim navodima, u bitnom, ističe da je tuženik pobijanim rješenjem povrijedio osnovna načela javne nabave i upravnog postupka, a posebno načelo zakonitosti, ekonomičnosti i svrhovitog trošenja javnih sredstava, načelo kontradiktornosti i načelo transparentnosti te jednakog tretmana. Drži da se tuženik u obrazloženju osporenog rješenja očitovao o ključnim žalbenim navodima tužitelja na potpuno pogrešan način, bez uzimanja u obzir pravog stanja stvari, slijedom čega je, pogrešnom primjenom materijalnog prava, odbio žalbu tužitelja bez ocjene žalbenih razloga u dovoljnoj mjeri kojima tužitelj dokazuje postojanje povreda. Smatra da su pobijanim rješenjem povrijeđene odredbe članka 252. stavka 1. i članka 254. stavka 1. točke 8. Zakona o javnoj nabavi ("Narodne novine", broj: 120/16. i 114/22. - dalje u tekstu: ZJN). Ističe, a što je već naveo i u žalbi, da je ponuda Odabranog ponuditelja neprihvatljiva jer ne ispunjava kriterije kvalitativnog odabira gospodarskog subjekta, te nepravilna jer nije sukladna dokumentaciji o nabavi (dalje u tekstu: DON). Drži da je Naručitelj bio dužan utvrditi postojanje osnove za isključenje iz točke 4.2. DON-a koja se odnosi na podmirenje dospjelih poreznih obveza te obveza za mirovinsko i zdravstveno osiguranje. Naime, Odabrani ponuditelj je u ESPD obrascu od 14. siječnja 2026. na pitanja o urednom ispunjavanju obveza plaćanja poreza te obveza za mirovinsko i zdravstveno osiguranje, odgovorio s "ne", odnosno da nije prekršio navedene obveze, međutim, iz priloga Zapisniku o pregledu i ocjeni ponuda razvidno je da je kao dokaz o nepostojanju osnova za isključenje gospodarskog subjekta iz točke 4.2. DON-a dostavljena potvrda Porezne uprave od 24. ožujka 2026., kojom se utvrđuje da Odabrani ponuditelj na dan izdavanja potvrde nema duga po osnovi javnih davanja o kojima službenu evidenciju vodi Porezna uprava, uz napomenu da porezni obveznik iznos duga podmiruje prema sklopljenom upravnom ugovoru, KLASA: 41-02/2026-010/12 od 23. veljače 2026. za račune 1201, 1880, 2283, 8168, 8192 i 8486 u iznosu od 700.948,45 €, na 24 anuiteta od 23. ožujka 2026. do 23. veljače 2028. S obzirom da je upravni ugovor sklopljen 23. veljače 2026., a ponuda predana 16. siječnja 2026., dakle, tri tjedna nakon predaje ponude i to za dugovanje temeljem šest različitih računa koji zasigurno nisu bili izdani i dospjeli tek nakon predaje ponude, to je tuženik pogrešno utvrdio činjenično stanje budući je porezni dug i dug za mirovinsko i zdravstveno osiguranje Odabranog ponuditelja nedvojbeno postojao u trenutku predaje ponude i nije nastao tijekom pregleda i ocjene ponuda. Nastavno tužitelj upućuje na odredbe Općeg poreznog zakona kojima je regulirano namirenje dospjelog poreznog duga, te dodaje da ako je i bilo sporno postojanje poreznog duga u trenutku predaje ponude, Naručitelj je o tome bio dužan zatražiti podatak od Porezne uprave i navedenu činjenicu utvrditi savjesno i brižljivo u smislu članka 301. stavka 2. ZJN-a, što je propustio učiniti. Nadalje, Odabrani ponuditelj je trebao biti isključen i zbog toga što je lažno prikazao činjenicu da u trenutku predaje ponude nije imao porezni dug, a iz kojeg razloga su Naručitelj i tuženik bili dužni utvrditi navedenu činjenicu oko postojanja duga u trenutku predaje ponude. Osvrće se na ESPD izjavu, koju gospodarski subjekt daje pod punom odgovornošću, te upire na članak 254. stavak 1. točku 7. i točku 8. ZJN-a, kao posebnu osnovu za fakultativno isključenje u situaciji kada je gospodarski subjekt kriv za ozbiljno pogrešno prikazivanje činjenica pri dostavljanju podataka potrebnih za provjeru osnova za isključenje, ili kada je prikrrio informacije ili nije u stanju priložiti popratne dokumente ili ako je iz nemara dostavio pogrešnu informaciju koja može imati materijalni utjecaj na odluke o isključenju,

odabiru ili dodjeli ugovora. Naručitelj ima pravo provjeriti istinitost podataka iz ESPD-a, a u slučaju sumnje može to učiniti u bilo kojoj fazi postupka, slijedom čega nije jasno temeljem čega su Naručitelj i tuženik zaključili da je porezni dug Odabranom ponuditelju nastao tek nakon predaje ponude tijekom pregleda i ocjene ponuda. Naime, s obzirom da je Odabrani ponuditelj tek tri tjedna nakon predaje ponude sklopio ugovor, nedvojbeno je da je prilikom podnošenja ESPD obrasca lažno prikazao stanje vlastitih poreznih obveza i prikrio činjenično kako bi izbjegao primjenu članka 252. stavka 1. ZJN-a, zbog čega je, pravilnom primjenom citirane zakonske odredbe, kao i članka 254. stavka 1. točke 8. ZJN-a, morao biti isključen iz postupka javne nabave. Slijedom svega navedenog, tužitelj predlaže ovom Sudu poništiti osporeno rješenje i odluku o odabiru te naložiti Naručitelju da mu nadoknadi troškove žalbenog postupka u iskazanom iznosu, kao i troškove predmetnog upravnog spora prema priloženom troškovniku. Tužitelj ujedno podnosi zahtjev za odgovni učinak tužbe, koji detaljno obrazlaže, te predlaže Sudu odgoditi izvršenje osporenog rješenja do pravomoćnosti odluke u ovom upravnom sporu.

3. Tuženik se, u odgovoru na tužbu, protivi tužbenom zahtjevu iz razloga navedenih u obrazloženju osporenog rješenja. Navodi kako tužitelj u tužbi ustraje na tvrdnji da je Naručitelj bio dužan isključiti Odabranog ponuditelja iz predmetnog postupka javne nabave, jer je na dan podnošenja ponude imao porezni dug kako to proizlazi iz porezne potvrde, te zato što je lažno prikazao činjenice, jer je u ESPD obrascu naveo kako nema nepodmirenih dospjelih poreznih obveza i obveza za mirovinsko i zdravstveno osiguranje. S tim u vezi, u bitnom, tuženik ističe da je Naručitelj u točki 4.2.1. DON-a propisao da će isključiti gospodarski subjekt iz postupka javne nabave ako utvrdi da gospodarski subjekt nije ispunio obveze plaćanja dospjelih poreznih obveza i obveza za mirovinsko i zdravstveno osiguranje u Republici Hrvatskoj. Ujedno je propisano da Naručitelj neće isključiti gospodarski subjekt iz postupka javne nabave ako mu sukladno posebnom propisu plaćanje obveza nije dopušteno ili mu je odobrena odgoda plaćanja, a što je u skladu s člankom 252. ZJN-a. Točkom 4.4.1. DON-a propisano je da će Naručitelj isključiti gospodarskog subjekta iz postupka javne nabave ako je gospodarski subjekt kriv za ozbiljno pogrešno prikazivanje činjenica pri dostavljanju podataka potrebnih za provjeru odsutnosti osnova za isključenje ili za ispunjenje kriterija za odabir gospodarskog subjekta, ako je prikrio takve informacije ili nije u stanju priložiti propisane popratne dokumente, što je u skladu s odredbom članka 254. stavka 1. točke 8. ZJN-a. Točkom 4.4.3. DON-a propisano je da se kao preliminarni dokaz nepostojanja osnova za isključenje dostavlja ispunjeni ESPD obrazac u elektroničkom obliku. Odabrani ponuditelj je u sklopu ponude dostavio ESPD obrazac u kojem je potvrdio da nema nepodmirenih dospjelih poreznih obveza i obveza za mirovinsko i zdravstveno osiguranje, a Naručitelj je u svrhu provjere podataka navedenih u tom obrascu izvršio dohvat dokaza iz porezne evidencije te je 24. ožujka 2026. zaprimio potvrdu Porezne uprave, prema kojoj Odabrani ponuditelj na dan 24. ožujka 2026. nema dugovanja po osnovi javnih davanja o kojima službenu evidenciju vodi Porezna uprava, uz napomenu da porezni obveznik, prema sklopljenom upravnom ugovoru od 23. veljače 2026., ima dug u iznosu od 700,948,45 €, koji se otplaćuje na 24 anuiteta, od 23. ožujka 2026. do 23. veljače 2028., dakle, Naručitelj je pribavio ažurirani popratni dokument kojim su potvrđene činjenice navedene u ESPD obrascu, a prema kojem Odabrani ponuditelj nema nikakvih dugovanja po osnovi javnih davanja o kojima službenu evidenciju vodi Porezna uprava. Nije sporno da se na potvrdi nalazi napomena iz koje je razvidno da Odabrani ponuditelj ima određeni dug, međutim, za isti je sklopljen upravni ugovor

temeljem kojeg će se taj dug podmirivati u mjesečnim anuitetima, zbog čega navedeni podaci o dugu nisu razlog za isključenje u smislu odredaba DON-a, kao i članka 252. stavka 2. ZJN-a, prema kojem javni naručitelj neće isključiti gospodarski subjekt iz postupka javne nabave, pored ostalog, ako mu je sukladno posebnom propisu odobrena odgoda plaćanja, a o čemu se ovdje radi. U odnosu na tvrdnju tužitelja da je porezni dug postojao u trenutku predaje ponuda s obzirom da je upravni ugovor sklopljen 23. veljače 2026., a ponuda Odabranog ponuditelja predana 16. siječnja 2026., tuženik ističe da iz potvrde Porezne uprave nije vidljivo kada je dug dospio, odnosno da li je kao takav postojao u trenutku predaje ponude, međutim, sve i ako se uzme da je taj dug postojao u trenutku predaje ponude, ključna je činjenica da je za taj dug Porezna uprava odobrila odgodu plaćanja sukladno posebnom propisu (Opći porezni zakon), slijedom čega takav dug nije razlog za isključenje ponuditelja iz postupka javne nabave. Pritom tuženik upire na upravnosudsku praksu te stajališta s tim u vezi izražena u presudi ovoga Suda, poslovni broj: Us II-5/21 od 3. ožujka 2021., a koja potvrđuje zakonitost odluke tuženika i u ovom predmetu. Vezano na razlog za isključenje ponuditelja sukladno članku 254. stavku 1. točki 8. ZJN-a, tuženik ističe da postupanje Odabranog ponuditelja ničim ne upućuje na zaključak da bi se radilo o ozbiljno pogrešnom prikazivanju činjenica odnosno svjesnom skrivanju ključnih činjenica koje bi mogle utjecati na odluku Naručitelja. Pritom pored ostalog naglašava da iz potvrde Porezne uprave nije vidljivo kada je dospio dug za koji je navedena napomena o sklopljenom upravnom ugovoru, te napominje da tužitelj očito nije upoznat s točkom (85) uvodnih odredaba Direktive 2014/24/EU u kojoj je navedeno: "Važno je da bi se odluke javnih naručitelja trebale temeljiti na novim podacima, osobito što se tiče osnova za isključenje, a s obzirom da do važnih promjena može doći vrlo brzo, na primjer u slučaju financijskih poteškoća zbog kojih bi gospodarski subjekt postao neprikladan, ili obratno, ako su nepodmirene obveze za socijalna davanja u međuvremenu plaćene". Nastavno tuženik odbacuje tvrdnje tužitelja da je Naručitelj odnosno (ako nije on) onda tuženik, bio dužan zatražiti od Porezne uprave podatke o dugu na dan predaje ponude, jer u konkretnom slučaju nije postojala nikakva sumnja povodom koje bi tuženik zatražio dodatne provjere. Konačno, tuženik ističe da tužitelj niti u žalbenom postupku, a niti uz tužbu nije dostavio nikakav dokaz koji bi upućivao na sumnju u nezakonitost odluke naručitelja, već svoju tužbenu konstrukciju gradi na temelju napomene iz potvrde Porezne uprave o postojanju duga, pretpostavljajući da je taj dug postojao u trenutku predaje ponuda. Na kraju, tuženik drži neosnovanim i prijedlog za određivanjem odgovnog učinka tužbe te, slijedom svega navedenog, predlaže odbiti tužbeni zahtjev i prijedlog za određivanje odgovnog učinka tužbe.

4. Zainteresirana osoba, ovdje Naručitelj, osporava osnovanost tužbenih navoda, te smatra da je bio dužan, kao dostatan dokaz da ne postoje osnove za isključenje, prihvatiti potvrdu Porezne uprave (članak 265. stavak 1. ZJN-a) pa, kako je u potvrdi Porezne uprave bilo navedeno da Odabrani ponuditelj porezni dug otplaćuje temeljem upravnog ugovora, to je bio u obvezi primijeniti odredbu članka 252. stavak 2. ZJN-a, koja propisuje da naručitelj neće isključiti gospodarskog subjekta iz postupka javne nabave ako mu je odobrena odgoda plaćanja. Dodaje da je isključenje gospodarskog subjekta iz postupka javne nabave krajnja i najstroža mjera koju Naručitelj može poduzeti prema gospodarskom subjektu, stoga je, uzimajući navedeno u obzir, u konkretnom slučaju vodio računa o načelu razmjernosti iz članka 18. stavka 1. Direktive 2014/24/EU i članka 4. ZJN-a, kao i okolnostima konkretnog slučaja i cjelokupnom dokaznom materijalu, te je ocijenio da se ne radi o gospodarskom subjektu koji ne poštuje svoje obveze u odnosu na plaćanje poreza i doprinosa za

mirovinsko i zdravstveno osiguranje. Slijedom svega navedenog, Naručitelj predlaže ovom Sudu odbiti tužbu i tužbeni zahtjev.

5. Zainteresirana osoba, ovdje Odabrani ponuditelj, osporava osnovanost tužbenih navoda, u bitnom, iz istih razloga koje su već naveli tuženik i Naručitelj. Pritom, u odnosu na sadržaj potvrde Porezne uprave, naglašava da je za cijelo vrijeme trajanja postupka javne nabave, dakle od 15. prosinca 2026., kao dana objave poziva na dostavu ponuda, pa do donošenja odluke o odabiru od 31. ožujka 2026., podmirenje poreznih obveza bilo uređeno poreznim ugovorima o namirenju poreznog duga, sklopljenim s Ministarstvom financija, Poreznom upravom. Dana 22. travnja 2024. Odabrani ponuditelj je s Poreznom upravom sklopio upravni ugovor o namirenju poreznog duga, KLASA: 415-02/24-10/12, URBROJ: 513-07-21-06-24-04, kojim je utvrđeno podmirenje poreznog duga u 24 jednaka mjesečna anuiteta. Radi uređenja daljnjeg podmirivanja poreznih obveza, Odabrani ponuditelj je dana 23. veljače 2026. s Poreznom upravom sklopio novi upravni ugovor o namirenju poreznog duga, s razdobljem trajanja od 23. ožujka 2026. do 23. veljače 2028., te s tim u vezi dodaje kako se brojevi računa, navedeni u potvrdi Porezne uprave, ne odnose na izlazne račune, već se radi o različitim kontima evidentiranja poreznih obveza. Navodi opširno i druge razloge iz kojih proizlazi da je Naručitelj pravilno postupio kada Odabranog ponuditelja nije isključio iz predmetnog postupka javne nabave, a koje su već naveli i tuženik i Naručitelj, te predlaže ovom Sudu odbiti tužbeni zahtjev, uz nalog tužitelju da mu nadoknadi troškove predmetnog upravnog spora za sastav odgovora na tužbu, uvećan za PDV, u ukupnom iznosu od 12.820,00 €.

6. Sukladno odredbi članka 6. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine", broj 36/24. i 39/26. - dalje u tekstu: ZUS), odgovori na tužbu tuženika, Naručitelja i Odabranog ponuditelja dostavljeni su tužitelju, koji se na iste nije posebno očitovao.

7. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

8. Ocjenjujući zakonitost osporenog rješenja u granicama tužbenog zahtjeva, ovaj Sud nalazi da je tuženik pravilno postupio kada je odbio žalbu tužitelja te da time nije povrijedio zakon na njegovu štetu.

9. Naime, razmatrajući sadržaj tužiteljeve tužbe, te očitovanja tuženika, Naručitelja i Odabranog ponuditelja, kao i dokaze priložene svezu spisa, ovaj Sud nalazi da se osporeno rješenje ne može ocijeniti nezakonitim iz razloga na koje tužitelj upire u tužbi. To stoga jer je tuženik svoju odluku utemeljio na činjenicama koje su u postupku pravilno i u potpunosti utvrđene, nakon čega je, pravilnom primjenom ovdje mjerodavnih odredaba članka 252. stavka 2. i članka 254. stavka 1. točke 8. ZJN-a te izrijeком navedenih odredaba DON-a, osnovano zaključio da u konkretnom slučaju nisu ispunjeni uvjeti za isključenje Odabranog ponuditelja iz predmetnog postupka javne nabave zbog postojanja duga po osnovi javnih davanja (poreznih obveza i obveza za mirovinsko i zdravstveno osiguranje), a niti zbog ozbiljnog pogrešnog prikazivanja činjenica s tim u vezi u ESPD obrascu Odabranog ponuditelja.

10. Pritom je tuženik u osporenom rješenju, te dodatno i u odgovoru na tužbu, dao detaljnu i argumentirano obrazloženu analizu razloga kojima se rukovodio ocjenjujući žalbene navode tužitelja neosnovanim, a koje razloge, zbog nepotrebnog ponavljanja, u cijelosti prihvaća i ovaj Sud, jer su utemeljeni na pravilnoj ocjeni dokaza provedenih u postupku te na pravilnom tumačenju relevantnih odredaba primijenjenog materijalnog prava, pravilnost kojih nije dovedena u sumnju ni tužbenim navodima.

11. Ovo zbog toga što iz dokaza koji prileže svezu spisa nesporno proizlazi da je Odabrani ponuditelj dostavio dokumentaciju propisanu DON-om kojom dokazuje ispunjenje kriterija nepostojanja duga po osnovi javnih davanja, jer je u ESPD obrascu

(dostavljenom uz ponudu) naveo da nije prekršio obveze plaćanja poreza te mirovinskog i zdravstvenog osiguranja, a što je razvidno i iz potvrde Porezne uprave (pribavljene po Naručitelju u svrhu provjere podataka iz ESPD obrasca), prema kojoj Odabrani ponuditelj na dan 24. ožujka 2026. nema duga po osnovi javnih davanja o kojima službeni evidenciju vodi Porezna uprava, uz napomenu da porezni obveznik iznos duga podmiruje prema sklopljenom upravnom ugovoru, KLASA: 415-02/2026-010/12 od 23. veljače 2026., za račune 1201, 1880, 2283, 8168, 8192 i 8486 u iznosu od 700.948,45 €, na 24 anuiteta, od 23. ožujka 2026. do 23. veljače 2028. godine.

12. Naime, i po ocjeni ovoga Suda, iz navedene potvrde Porezne uprave ne proizlazi da je Odabrani ponuditelj u trenutku predaje ponude imao nepodmirena dugovanja po osnovi javnih davanja, već samo to da, osim što nema duga, predmetne obveze podmiruje obročno od 23. veljače 2026. (na rok od 2 godine), dakle, da mu je odobrena odgoda plaćanja sukladno posebnom propisu, zbog čega nije ostvaren razlog za isključenje Odabranog ponuditelja iz postupka javne nabave u smislu članka 252. stavka 2. ZJN-a, na koju okolnost su se pravno relevantnim razlozima osvrnuli i tuženik i Naručitelj, kao i Odabrani ponuditelj koji je u svom očitovanju dodatno naveo da je i u prethodnom periodu podmirenje poreznih obveza bilo uređeno poreznim ugovorima.

13. Imajući u vidu utvrđeno činjenično stanje, kao i sadržaj tužbenih navoda kojima pravno odlučne činjenice nisu dovedene u sumnju, ovaj Sud nalazi potrebnim naglasiti da, sukladno članku 301. ZJN-a, javni naručitelj samostalno utvrđuje činjenice i okolnosti u postupku javne nabave te na temelju utvrđenih činjenica i okolnosti donosi odluke u skladu s odredbama ovoga Zakona (stavak 1.), a koje će činjenice i okolnosti uzeti za dokazane, javni naručitelj utvrđuje slobodnom ocjenom, na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza posebno i svih dokaza zajedno te na temelju rezultata cjelokupnog postupka javne nabave (stavak 2.).

14. Prema pak odredbi članka 4. stavka 2. ZUS-a, upravni spor ne može se voditi o pravilnosti pojedinačne odluke donesene primjenom slobodne ocjene javnopravnog tijela, ali se može voditi o zakonitosti takve odluke, granicama ovlasti i svrsi radi koje je ovlast dana.

15. Uvažavajući sve navedeno, ovaj Sud nalazi da je osporeno rješenje doneseno u granicama zakonom propisanih ovlasti tuženika, koji je za svoju odluku naveo obrazložene razloge, sukladno članku 425. stavku 3. ZJN-a, radi čega nije našao osnove rješenje tuženika, uz obrazloženje kakvo je njime dano, ocijeniti nezakonitim. Ovo osobito imajući u vidu da činjenice na koje tužitelj ukazuje u tužbi (sadržaj ESPD obrasca i potvrde Porezne uprave) nisu sporne, već ih tužitelj stavlja u drukčiji kontekst, kojim u stvari traži drukčiju ocjenu provedenih dokaza, te daje svoje tumačenje primijenjenog materijalnog prava, što, međutim, nije od utjecaja na zakonitost osporenog rješenja.

16. S obzirom na izloženo, Sud nije ocijenio potrebnim pribaviti podatke o postojanju duga na dan 16. siječnja 2026., kako to tužitelj predlaže u tužbi, jer, osim što navedeno ne bi dovelo do drukčije odluke u ovoj stvari, time tužitelj u stvari predlaže naknadno provođenje dokaza u svrhu utvrđivanja osnovanosti njegovih tvrdnji, iako je sve dokaze, temeljem izričite odredbe članka 403. stavka 1. i stavka 2. ZJN-a, trebao dostaviti tuženiku već uz žalbu, a što je propustio učiniti.

17. Iz navedenih razloga, Sud nije ocijenio potrebnim održati raspravu u predmetnom upravnom sporu. Naime, Sud je tijekom ovog spora tužitelju dostavio odgovore na tužbu koje su dali tuženik i zainteresirane osobe, čime mu je omogućio očitovanje na navode iz istih, nakon čega je, razmatrajući sve podneske zaprimljene

od stranaka tijekom predmetnog upravnog spora, zaključio kako u ovoj stvari činjenice nisu sporne te da u stvari tužitelj svojim tužbenim navodima osporava samo primjenu prava, slijedom čega je, uvažavajući i činjenicu da stranke u svojim podnescima nisu zahtijevale održavanje rasprave, predmetni spor riješio bez rasprave, u smislu ovlaštenja iz članka 98. točke 4. ZUS-a, imajući pritom u vidu specifičnosti postupka javne nabave, kao i propisane rokove za donošenje odluke u predmetima javne nabave.

18. Na kraju, Sud nalazi neosnovanim i zahtjev tužitelja za naknadu troškova ovog upravnog spora, jer, prema odredbi članka 147. stavka 1. ZUS-a, stranka koja izgubi spor u cijelosti snosi sve troškove spora pa, kako je tužitelj izgubio predmetni upravni spor jer je njegov tužbeni zahtjev odbijen, to je valjalo odbiti i njegov zahtjev za naknadu traženih troškova.

19. S obzirom na postignuti uspjeh u sporu, Odabranom ponuditelju je valjalo priznati troškove zastupanja po odvjetniku, i to za sastav odgovora na tužbu, uvećan za PDV, u ukupnom iznosu od 1.250,00 €, sukladno Tbr. 27. točka 1. alineja 2., Tbr. 46., Tbr. 52. stavak 1. i Tbr. 54. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“, broj: 138/23.), dok je u preostalom dijelu zahtjev odbijen jer nije utemeljen na odredbi članka 144. stavka 3. ZUS-a, prema kojoj se vrijednost predmeta spora smatra neprocjenjivom.

20. S obzirom da je ovaj Sud o tužbenom zahtjevu donio meritornu odluku, to nije našao potrebnim odlučivati o prijedlogu tužitelja za odgodnim učinkom tužbe u ovom sporu.

21. Trebalo je stoga, temeljem odredbe članka 116. stavka 1. i članka 148. stavka 4. ZUS-a, odlučiti kao u izreci ove presude.

U Zagrebu, 20. kolovoza 2026.

Predsjednica vijeća
Evelina Čolović Tomić

Broj zapisa: **9-3088b-f35cb**

Kontrolni broj: **061ec-b562f-47d22**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki upravni sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.